

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจัดตั้งโรงพักสินค้าสำหรับไปรษณีย์ภัณฑ์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
และการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (ปณท.) ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ปณท. กม. (วม)/๑๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมศุลกากร ประสงค์จะให้ ปณท. ดำเนินการจัดตั้งโรงพักสินค้าเพื่อใช้เป็นสถานที่จัดเก็บสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ นำเข้ามาในราชอาณาจักรที่ยังไม่ผ่านพิธีการศุลกากรและยังไม่ได้ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร แทนการจัดเก็บสิ่งของในคลังสินค้าศุลกากรไปรษณีย์ซึ่งดำเนินการโดยกรมศุลกากรในปัจจุบัน ในการดำเนินการดังกล่าว ปณท. ได้ประชุมหารือกับด้านศุลกากรไปรษณีย์ กรมศุลกากร โดยด้านศุลกากรไปรษณีย์ เห็นว่า การจัดตั้งโรงพักสินค้าของ ปณท. เป็นไปตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรที่จะบังคับกำหนด ให้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ตรวจและเก็บสิ่งของที่ยังไม่ตรวจมอบ เพื่อบริการให้ผู้นำสิ่งของเข้ามาปฏิบัติ พิธีการศุลกากร เสียภาษีอากร หรือวางเงินไว้เป็นประกันก่อนที่กรมศุลกากรจะตรวจปล่อยสิ่งของ ไปจากอารักขาของตน ไม่ใช่การกักสิ่งของหรือไปรษณีย์ภัณฑ์ซึ่งมีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ กล่าวถึงอำนาจสิทธิขาดในการจัดการไปรษณีย์ตามมาตรา ๕ และการกักสิ่งของ ส่งทางไปรษณีย์ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๕ นอกจากนี้ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษา ไปรษณีย์ภัณฑ์ในโรงพักสินค้าก็มีมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ฯ บัญญัติให้กระทำได้ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด อัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น ดังนั้น ปณท. จึงสามารถตั้งโรงพักสินค้าและเก็บค่าธรรมเนียม การเก็บรักษาได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายศุลกากรแต่อย่างใด

จากผลการหารือข้างต้น ปณท. โดยมติคณะกรรมการ ปณท. ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ ได้มีหนังสือถึงกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อขอให้พิจารณาดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษา ไปรษณีย์ภัณฑ์ในโรงพักสินค้า แต่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า การจัดตั้งโรงพักสินค้าของ ปณท. ยังมีความไม่ชัดเจนในข้อกฎหมาย โดยมีกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ อาทิ พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ ปณท. ควรจะได้พิจารณาและศึกษาประเด็นข้อกฎหมาย กฎ กติกา และ ความเชื่อมโยง กรอบความสัมพันธ์ การทำงานร่วมกันระหว่าง ปณท. กับกรมศุลกากร ให้ครอบคลุม ตามบริบทข้อกฎหมายดังกล่าวให้ครบถ้วนและชัดเจน ด้วยเหตุนี้ ปณท. จึงได้มีหนังสือหารือประเด็น ข้อกฎหมายต่อกรมศุลกากร

สำนักงาน กส.ท. ที่ นร./.... อาศัย/.... สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ปลัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรมศุลกากรได้มีหนังสือตอบข้อหารือของ ปณท. ว่า การกักสิ่งของต้องสงสัย ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ศุลกากร ที่อาจกักหรือจดหมายต้องสงสัยว่ามีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือต้องห้ามหรือต้องจำกัดในห่อนั้น และศุลกากรจะตรวจห่อไปรษณีย์ ณ ที่ทำการไปรษณีย์หรือที่ศุลกสถานก็ได้ การดำเนินการ ตามมาตรา ๓๗ ข้างต้นจึงไม่ขัดหรือแย้งกับการจัดตั้งโรงพักสินค้าตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากรฯ สำหรับการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อกิจการของไปรษณีย์ ปณท. สามารถดำเนินการ ได้ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ฯ

เมื่อ ปณท. มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของกรมศุลกากรให้กระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารทราบ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารยังคงมีความเห็น ว่า การจัดตั้งโรงพักสินค้าและการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาส่งของในโรงพักสินค้า โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ และพระราชบัญญัติไปรษณีย์ฯ ยังไม่มีความชัดเจน ในบริบทข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องและมีความเห็นต่างจากกรมศุลกากร จึงเห็นควรให้ ปณท. มีหนังสือถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อขอหารือและวินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นข้อกฎหมาย

ปณท. จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังนี้

๑. โดยที่มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ศุลกากรอาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปจากพระราชอาณาจักร และถ้ามีความสงสัยอาจกักหรือจดหมายใดๆ ไว้ ณ ศุลกสถานได้จนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อเป็นผู้รับ จะได้กระทำให้เป็นที่พอใจว่า ไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้ามในห่อนั้น การตรวจห่อไปรษณีย์ของศุลกากรนี้จะกระทำ ณ ที่ทำการไปรษณีย์หรือที่ศุลกสถานก็ได้ การที่กรมศุลกากรมีนโยบายให้ ปณท. ขอจัดตั้งโรงพักสินค้าเพื่อจัดเก็บสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ แทนการจัดเก็บไว้ ณ ศุลกสถานหรือคลังสินค้าศุลกากร จะถือว่าเป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ ดังกล่าวและเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๒. การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาส่งของส่งทางไปรษณีย์ไว้ในโรงพักสินค้า จะถือเป็นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อกิจการไปรษณีย์ที่ ปณท. สามารถขอให้รัฐมนตรี ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาส่งของส่งทางไปรษณีย์ไว้ในโรงพักสินค้า โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือของ ปณท. โดยมี ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และผู้แทน ปณท. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การตั้งโรงพักสินค้าเพื่อเป็นที่ตรวจและเก็บสินค้าที่ยังไม่ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากรมีกฎหมายบัญญัติในมาตรา ๖ (๒)^๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งกำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรอาจดำรัสสั่งได้ว่า การตรวจสินค้าเข้าและออกนั้น จะพึงกระทำ ณ ที่ใดและโดยวิธีใด และจะบังคับให้สร้างและอนุมัติการสร้างโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงสำหรับเป็นที่ตรวจและเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้ตรวจมอบก็ได้ บรรดาโรงพักสินค้าและที่มั่นคงเหล่านั้น ต้องจัดให้มีที่อันสมควรไว้เป็นที่ทำการ ทั้งต้องมีรั้วและประตูให้สมควรจนเป็นที่พอใจของอธิบดี บรรดา ประตุนอกและในทั้งปวงต้องลั่นด้วยกุญแจของรัฐบาล ส่วนลูกกุญแจนั้นให้เก็บรักษาไว้ที่ศุลกสถาน นอกจากนี้ การนำของเข้าทางไปรษณียายังต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ซึ่งกำหนดว่า พนักงานเจ้าหน้าที่อาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปจากพระราชอาณาจักรได้ และถ้ามีความสงสัย อาจกักห่อจดหมายใดๆ ไว้ ณ ศุลกสถานได้จนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อที่จะรับจะได้กระทำ ให้เป็นที่พอใจว่าไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้ามในห่อนั้น การที่ศุลกากรจะตรวจ ห่อไปรษณีย์จะกระทำ ณ ที่ทำการไปรษณีย์หรือที่ศุลกสถานก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการชี้แจงของ ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทน ปณท. ปรากฏว่า ปณท. ตั้งโรงพักสินค้าเพื่อเก็บรักษาห่อพัสดุ ไปรษณีย์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยังไม่ผ่านพิธีการศุลกากรและยังไม่ได้ตรวจมอบไปจากอารักขา ของศุลกากรแทนการเก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าของศุลกากร โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรจะดำเนินการ ตรวจมอบห่อพัสดุไปรษณีย์นำเข้าในโรงพักสินค้าของ ปณท. และเมื่อตรวจแล้วมีข้อสงสัย จะทำการกัก ห่อพัสดุไปรษณีย์นั้นในโรงพักสินค้าเช่นเดียวกัน จนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อจะรับจะกระทำให้เป็นที่พอใจว่า ไม่มีของที่นำเข้ามาทางไปรษณีย์ที่มีได้เสียค่าภาษี หรือต้องห้ามหรือต้องจำกัด

ดังนั้น การตั้งโรงพักสินค้าของ ปณท. จึงกระทำได้ตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ โดย ปณท. จะต้องดำเนินการขออนุมัติการสร้างโรงพักสินค้า ต่ออธิบดีกรมศุลกากร และไม่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ซึ่งเป็น บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปจากราชอาณาจักรของ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) อธิบดีอาจดำรัสสั่งได้ว่า การตรวจสินค้าเข้าและออกนั้นจะพึงกระทำ ณ ที่ใดและโดยวิธีใด และจะบังคับให้สร้างและอนุมัติการสร้างโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงสำหรับเป็นที่ตรวจและเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้ตรวจมอบ ก็ได้ บรรดาโรงพักสินค้าและที่มั่นคงเหล่านั้น ต้องจัดให้มีที่อันสมควรไว้เป็นที่ทำการ ทั้งต้องมีรั้วและประตูให้สมควร จนเป็นที่พอใจของอธิบดี บรรดาประตุนอกและในทั้งปวงต้องลั่นด้วยกุญแจของรัฐบาล ส่วนลูกกุญแจนั้นให้เก็บรักษาไว้ ที่ศุลกสถาน ผู้ใดเอากุญแจนั้นออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือบังอาจลอบเข้าไปในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงเช่นนั้น ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๓๗ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปจาก พระราชอาณาจักรได้ และถ้ามีความสงสัย อาจกักห่อจดหมายใด ๆ ไว้ ณ ศุลกสถานได้ จนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อที่จะรับ จะได้กระทำให้เป็นที่พอใจว่า ไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้ามในห่อนั้น การที่ศุลกากร จะตรวจห่อไปรษณีย์นี้ จะกระทำ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ หรือที่ศุลกสถานก็ได้

ประเด็นที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการไปรษณีย์ได้ตามมาตรา ๑๐^๓ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราไปรษณียากร และค่าธรรมเนียมอื่นในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทางไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักรตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากลไปรษณีย์ และวางข้อบังคับกำหนดข้อสัญญาและเงื่อนไขในการเรียกเก็บไปรษณียากรตามที่กำหนดไว้ นั้น ประกอบกับมาตรา ๘๒^๔ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จากบทบัญญัติดังกล่าว ค่าธรรมเนียมที่รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดได้ ได้แก่ อัตราไปรษณียากร ค่าธรรมเนียมอื่นในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ภายในประเทศ และค่าธรรมเนียมเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากลไปรษณีย์ ซึ่งสัญญาสากลไปรษณีย์นี้ หมายถึง อนุสัญญาสากลไปรษณีย์ (Universal Postal Convention) ฉบับปี ค.ศ. ๑๙๖๔ และแก้ไขเพิ่มเติมปี ค.ศ. ๒๐๐๘ และรวมถึงระเบียบ (Regulations) ที่ออกตามอนุสัญญาดังกล่าว โดยข้อ ๖^๕ แห่งอนุสัญญา

“มาตรา ๑๐ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราไปรษณียากร และค่าธรรมเนียมอื่นในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทางไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักรตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศ ซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากลไปรษณีย์และวางข้อบังคับกำหนดข้อสัญญาและเงื่อนไข ในการเรียกเก็บไปรษณียากรตามที่กำหนดไว้ นั้น

“มาตรา ๘๒ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงตั้งเจ้าพนักงาน กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

^๓Article 6 Charges

1. The charges for the various international postal and special services shall be set by the postal administrations in accordance with the principles set out in the Convention and the Regulations. They shall in principle be related to the costs of providing these services.

2. The administration of origin shall fix the postage charges for the conveyance of letter- and parcel-post items. The postage charges shall cover delivery of the items to the place of address provided that this delivery service is operated in the country of destination for the items in question.

3. The charges collected, including those laid down for guideline purposes in the Acts, shall be at least equal to those collected on internal service items presenting the same characteristics (category, quantity, handling time, etc.).

4. Postal administrations shall be authorized to exceed any guideline charges appearing in the Acts.

5. Above the minimum level of charges laid down in 3, postal administrations may allow reduced charges based on their internal legislation for letter-post items and parcels posted in their country. They may, for instance, give preferential rates to major users of the Post.

6. No postal charge of any kind may be collected from customers other than those provided for in the Acts.

7. Except where otherwise provided in the Acts, each postal administration shall retain the charges which it has collected.

สากลไปรษณีย์กำหนดหลักการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม (charges) เกี่ยวกับการไปรษณีย์สรุปได้ว่า รัฐสมาชิกต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการไปรษณีย์ต่างประเทศตามที่กำหนดในกฎหมายภายใน โดยต้องครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการส่งพัสดุไปรษณีย์ไปถึงที่อยู่ของผู้รับ นอกจากนี้ ในระเบียบเกี่ยวกับการให้บริการพัสดุไปรษณีย์ (Regulations) ข้อ RC ๑๑๑ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมพิเศษ ข้อย่อย ๑.๕^๖ กำหนดให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาพัสดุในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ เมื่อโรงพัสดุสินค้าตั้งขึ้นเพื่อเก็บรักษาของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรทางไปรษณีย์เพื่อรอให้ผู้รับมาปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายศุลกากรก่อนรับของนั้นไป ย่อมถือเป็นขั้นตอนหนึ่งในการส่งพัสดุไปรษณีย์ต่างประเทศไปยังผู้รับ ค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาของในโรงพัสดุสินค้าจึงเป็นค่าธรรมเนียมเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากลไปรษณีย์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดได้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘๒ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว กรมศุลกากรควรยกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียมที่ซ้ำซ้อนกัน

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๔

^๖Article RC 111 Special charges

Etc.

1.4 Storage charge for any parcel of which the addressee has not taken delivery within the prescribed period. This charge shall be collected by the designated operator which effects delivery, on behalf of the designated operator in whose service the parcel has been kept beyond the prescribed period. In the event of return to sender or redirection of a parcel on which a storage charge has been collected, the guideline maximum amount shall be 6.53 SDR in accordance with article 13.6 of the Convention.

Etc.

บันทึกเรื่องพิจารณาเสร็จ

เรื่อง ทหารเรือการจัดตั้งโรงพักสินค้า (ไปรษณีย์ภัณฑ์) และการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษา
ผู้ทำ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) / สำนักกฎหมายต่างประเทศ

สรุปข้อเท็จจริงและความเห็น	คำสั่ง
เรียน ท่านเลขาธิการฯ (ผ่านรองเลขาธิการฯ (นายชูเกียรติฯ) กรรมการร่างกฎหมายประจำ (นายปกรณ์ฯ) และผู้อำนวยการสำนักกฎหมายต่างประเทศ) ตามที่ท่านเลขาธิการฯ ได้มอบหมายให้สำนักกฎหมายต่างประเทศนำข้อหาหรือของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (ปณท.) เรื่อง ทหารเรือการจัดตั้งโรงพักสินค้า (ไปรษณีย์ภัณฑ์) และการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) พิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) พิจารณาเสร็จแล้ว โดยฝ่ายเลขานุการฯ (นางสาวศิริพรฯ นายสถาพรฯ และนางสาวณัฐธินิษาฯ) ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) เริ่มพิจารณาครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ และพิจารณาเสร็จเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ รวม ๓ ครั้ง สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้ ๑. สารสำคัญและประเด็นที่ทหารเรือ ปณท. ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ปณท. กม.(วม)/๑๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ ทหารเรือขอกฎหมายมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้ ๑.๑ กรมศุลกากรประสงค์จะให้ ปณท. จัดตั้งโรงพักสินค้าเพื่อใช้เป็นสถานที่จัดเก็บสิ่งของส่งทางไปรษณีย์นำเข้าในราชอาณาจักรที่ยังไม่ผ่านพิธีการศุลกากรและยังไม่ได้ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร ซึ่งปัจจุบันศุลกากรเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าวโดยการตั้งคลังสินค้าศุลกากรไปรษณีย์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ โดย ปณท. ได้ประชุมหารือกับกรมศุลกากรและได้รับทราบความเห็นในข้อกฎหมายว่าการจัดตั้งโรงพักสินค้านี้เป็นการจัดตั้งตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจอนุมัติหรือกำหนดให้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ตรวจและเก็บสิ่งของที่ยังไม่ตรวจมอบเพื่อรอให้	คำสั่ง ด.อ.ก.๒ ฯ ร. ๓๓/๔

สรุปข้อเท็จจริงและความเห็น	คำสั่ง
ผู้นำสิ่งของเข้ามาในราชอาณาจักรปฏิบัติพิธีการศุลกากรและเสียภาษีอากรหรือวางเงินประกันก่อนที่กรมศุลกากรจะตรวจปล่อยสิ่งของไปจากอารักขาของตน การตั้งโรงพักสินค้าดังกล่าวไม่ขัดกับอำนาจกักไปรษณีย์ภัณฑ์ของ ปณท. ตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ส่วนการเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาไปรษณีย์ภัณฑ์โรงพักสินค้า ปณท. สามารถเรียกเก็บได้โดยอาศัยมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ฯ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีรักษาการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น โดยไม่ขัดกับกฎหมายศุลกากร ๑.๒ คณะกรรมการ ปณท. มีมติเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ ให้ ปณท. ทำหนังสือขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในฐานะกระทรวงผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ฯ ดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาไปรษณีย์ภัณฑ์ในโรงพักสินค้า ปรากฏว่ากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเห็นว่า การตั้งโรงพักสินค้าของ ปณท. ยังขาดความชัดเจนในข้อกฎหมาย สมควรศึกษาข้อกฎหมายและความสัมพันธ์ระหว่าง ปณท. กับ กรมศุลกากร ให้ครบถ้วนชัดเจนอีกครั้ง ในการนี้ ปณท. จึงได้มีหนังสือหารือข้อกฎหมายไปยังกรมศุลกากร และได้รับคำตอบเช่นเดิม โดยกรมศุลกากรยืนยันความเห็นว่าการตั้งโรงพักสินค้าของ ปณท. ตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ไม่ขัดแย้งกับอำนาจการกักและตรวจของของกรมศุลกากรตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เพราะศุลกากรจะใช้อำนาจตามมาตราดังกล่าวกักห่อไปรษณีย์ที่สงสัยว่ายังมีได้เสียภาษี ต้องห้าม หรือต้องจำกัด เพื่อตรวจ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ หรือที่ศุลกสถานก็ได้ และ ปณท. สามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บไปรษณีย์ภัณฑ์ในโรงพักสินค้าได้ตามนัยมาตรา ๑๐ และมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ฯ ๑.๓ ปณท. แจ้งความเห็นของกรมศุลกากรให้กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสารทราบ แต่กระทรวงเทคโนโลยีฯ ยังเห็นว่าไม่มีความชัดเจนและมีความเห็นต่างจากกรมศุลกากรจึงให้ ปณท. ทหาหรือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง โดยที่มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรอาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปจากพระราชอาณาจักร และถ้ามีความสงสัย อาจกักห่อจดหมายใดๆ ไว้ ณ ศุลกสถานได้จนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อเป็นผู้รับจะได้	

สรุปข้อเท็จจริงและความเห็น

คำสั่ง

กระทำให้เป็นที่น่าพอใจว่า ไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ในห่อนั้น การตรวจห่อไปรษณีย์ของศุลกากรนี้จะกระทำ ณ ที่ทำการไปรษณีย์หรือ ที่ศุลกสถานก็ได้ การที่กรมศุลกากรมีนโยบายให้ ปณท. ขอจัดตั้งโรงพักสินค้า เพื่อจัดเก็บสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ แทนการจัดเก็บไว้ ณ ศุลกสถาน หรือคลังสินค้าศุลกากร จะถือว่าเป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติดังกล่าว และเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สอง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ไว้ในโรงพักสินค้าจะถือเป็นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อกิจการไปรษณีย์ที่ ปณท. สามารถขอให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ และ มาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้หรือไม่ อย่างไร

๒. ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ผู้แทนกรมศุลกากร และผู้แทน ปณท. ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

กรมศุลกากรได้กำหนดพิธีการศุลกากรการนำเข้าและการส่งของออกทางไปรษณีย์ไว้ในประกาศกรมศุลกากรที่ ๑๐๕/๒๕๕๓ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ สรุปได้ว่า เมื่อมีไปรษณีย์ภัณฑ์นำเข้ามาในราชอาณาจักร เจ้าหน้าที่ศุลกากร ร่วมกับเจ้าหน้าที่ ปณท. จะทำการตรวจคัดแยก ณ ศูนย์ไปรษณีย์กรุงเทพ (หัวลำโพง) ซึ่งเป็นสถานที่ของกรมศุลกากร เพื่อแบ่งไปรษณีย์ภัณฑ์เป็น ๓ ประเภท ถ้าเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ประเภทที่ได้รับยกเว้นอากรหรือประเภทที่ประเมินอากรได้ เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ดังกล่าวให้แก่เจ้าหน้าที่ ปณท. เพื่อนำส่งแก่ผู้รับและเรียกเก็บอากรแทนกรมศุลกากร แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์อื่นนอกเหนือจากสองประเภทดังกล่าว เจ้าหน้าที่ศุลกากร จะเก็บไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นในคลังสินค้าของศุลกากรเพื่อรอให้ผู้ส่งหรือผู้มีชื่อที่จะรับมาเสียค่าภาษีหรือปฏิบัติตามกฎหมายศุลกากรให้ครบถ้วนก่อนตรวจสอบของออกไปจากอารักขาของศุลกากรการเก็บรักษาไปรษณีย์ภัณฑ์ในคลังสินค้าของศุลกากรนี้ กรมศุลกากรจะเก็บค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ เมื่อมีการตั้งโรงพักสินค้าแล้ว การดำเนินการดังกล่าวข้างต้นจะเปลี่ยนไป

สรุปข้อเท็จจริงและความเห็น

คำสั่ง

ดำเนินการในโรงพักสินค้าแทน นอกจากนี้ในการตรวจมอบไปรษณียภัณฑ์ออกไปจากอารักขาของศุลกากรหากเจ้าหน้าที่ศุลกากรมีข้อสงสัยในไปรษณียภัณฑ์ใด จะทำการกักไปรษณียภัณฑ์นั้นในโรงพักสินค้าเช่นเดียวกัน จนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อที่จะรับจะกระทำให้เป็นทีพอใจว่าไม่มีของที่มีได้เสียค่าภาษี หรือของต้องห้าม หรือต้องจำกัด

๓. ความเห็นฝ่ายเลขานุการฯ

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้พิจารณาข้อหาหรือแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การตั้งโรงพักสินค้าของ ปณท. เพื่อเก็บรักษาสีของส่งทางไปรษณีย์นำเข้ามาราชาอาณาจักรที่ยังไม่ผ่านพิธีการศุลกากรและยังไม่ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร กระทำได้โดยชอบนิติการสร้างต่ออธิบดีกรมศุลกากรตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ที่กำหนดให้อธิบดีจะบังคับให้สร้างหรืออนุมัติการสร้างโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงสำหรับเป็นที่ตรวจและเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้ตรวจมอบก็ได้ โดยการตั้งโรงพักสินค้าดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปจากพระราชอาณาจักร โดยจะตรวจ ณ ที่ทำการไปรษณีย์หรือที่ศุลกสถานก็ได้ และในกรณีมีความสงสัย อาจกักห่อจดหมายใดๆ ไว้ ณ ศุลกสถานจนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อที่จะรับจะกระทำให้เป็นทีพอใจว่าไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ ต้องห้ามหรือต้องจำกัดในห่อนั้น เนื่องจากคำว่า “ศุลกสถาน” ไม่มีบทนิยามในกฎหมายจึงพิจารณาความหมายตามพจนานุกรมฯ โดยหมายความว่า “ที่หรือแหล่งเนื่องด้วยการเก็บอากรจากสินค้าเข้าและขาออก” เมื่อโรงพักสินค้าเป็นที่เก็บรักษาสีของส่งทางไปรษณีย์นำเข้าเพื่อการปฏิบัติพิธีการศุลกากรจึงอยู่ในความหมายของศุลกสถานตามมาตรา ๓๗ นอกจากนี้ ยังได้ให้ความเห็นว่าการตั้งโรงพักสินค้าเป็นกิจการที่ ปณท. ดำเนินการได้เพราะอยู่ในข่ายเป็นกิจการไปรษณีย์และอยู่ในขอบแห่งอำนาจหน้าที่และวัตถุประสงค์ของบริษัท

ประเด็นที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการไปรษณีย์ตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติ ไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ โดยบทบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวแก่ไปรษณียภัณฑ์ต่างประเทศซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากล

สรุปข้อเท็จจริงและความเห็น	คำสั่ง
ไปรษณีย์ได้ ซึ่งสัญญาสากลไปรษณีย์นี้ หมายถึง อนุสัญญาสากลไปรษณีย์ (Universal Postal Convention) ฉบับปี ค.ศ. ๑๙๖๔ และแก้ไขเพิ่มเติมปี ค.ศ. ๒๐๐๘ และรวมถึงระเบียบ (Regulations) ที่ออกตามอนุสัญญาดังกล่าว โดยข้อ ๖ แห่งอนุสัญญาสากลไปรษณีย์กำหนดหลักการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม (charges) เกี่ยวกับการไปรษณีย์สรุปได้ว่า รัฐสมาชิกต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การให้บริการไปรษณีย์ต่างประเทศตามที่กำหนดในกฎหมายภายใน โดยต้องครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการส่งพัสดุไปรษณีย์ไปถึงที่อยู่ของผู้รับ นอกจากนี้ ในระเบียบเกี่ยวกับการให้บริการพัสดุไปรษณีย์ (Regulations) ข้อ RC ๑๑๑ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมพิเศษ ข้อย่อย ๑.๔ กำหนดให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บ รักษาพัสดุในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ เมื่อโรงพัก สิ้นค้าตั้งขึ้นเพื่อเก็บรักษาของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรทางไปรษณีย์เพื่อรอให้ ผู้รับมาปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายศุลกากรก่อนรับของนั้นไป ย่อมถือเป็น ขั้นตอนหนึ่งในการส่งพัสดุไปรษณีย์ต่างประเทศไปยังผู้รับ ค่าธรรมเนียมการเก็บ รักษาของในโรงพักสินค้าจึงเป็นค่าธรรมเนียมเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศ ซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากลไปรษณีย์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารจะออกกฎกระทรวงกำหนดได้ตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘๒ ดังกล่าวข้างต้น แต่ทั้งนี้ การกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมดังกล่าวควรกำหนดในอัตราเท่าที่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ไป หรือเฉพาะในกรณีที่ไม่มีการรับภายในเวลาที่กำหนดตามหลักการในอนุสัญญา สากลไปรษณีย์ โดยอาจเทียบเคียงกับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาของใน คลังสินค้าของกรมศุลกากร	
๓. ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) มีความเห็นสอดคล้องกับ ความเห็นของฝ่ายเลขานุการฯ ทั้งสองประเด็น แต่ให้ปรับความเห็นให้กระชับ ยิ่งขึ้นและตอบเฉพาะตามประเด็นที่หารือ สรุปได้ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง แก้ไขความเห็นของฝ่ายเลขานุการฯ โดยตัด การกล่าวถึงความหมายของ “ศุลกสถาน” ตามพจนานุกรมฯ และตัดความเห็น ที่ว่า การตั้งโรงพักสินค้าอยู่ในขอบข่ายของกิจการไปรษณีย์และขอวัตถุประสงค์ ของ ปณท. เนื่องจากไม่ได้อยู่ในประเด็นที่ ปณท. ขอหารือ คงเหลือเพียงการให้ ความเห็นว่า การตั้งโรงพักสินค้าของ ปณท. กระทำได้ตามมาตรา ๖ (๒) แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากรฯ โดย ปณท. ต้องขออนุมัติการสร้างต่ออธิบดี	

สรุปข้อเท็จจริงและความเห็น	คำสั่ง
และการนำของเข้าทางไปรษณียังต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปจากราชอาณาจักรของพนักงานเจ้าหน้าที่ การตั้งโรงพักสินค้าจึงไม่ขัดกับมาตรา ๓๗ ข้างต้น ประเด็นที่สอง แกไขความเห็นของฝ่ายเลขานุการฯ ในสองส่วน คือ ส่วนแรกอธิบายความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ฯ ให้ชัดเจนว่า ค่าธรรมเนียมที่รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดได้ ได้แก่ อัตราไปรษณียากร ค่าธรรมเนียมอื่นในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ภายในประเทศ และค่าธรรมเนียมเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากลไปรษณีย์ และส่วนที่สองแก้ไขความตอนท้ายของความเห็นที่เป็นข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดค่าธรรมเนียมเป็น “ทั้งนี้ เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาส่งทางไปรษณีย์ไว้ในโรงพักสินค้าแล้ว กรมศุลกากรควรยกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียมที่ซ้ำซ้อนกัน” เนื่องจากเห็นว่า ในทางปฏิบัติเป็นเรื่องยากที่ ปณท. จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เท่าหรือใกล้เคียงกับอัตราค่าธรรมเนียมที่กรมศุลกากรจัดเก็บเพราะต้องคำนึงถึงผลประกอบการด้วย จึงตั้งข้อสังเกตแต่เพียงให้กรมศุลกากรพิจารณายกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียมในส่วนที่จะซ้ำซ้อนกันเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้แก้ไขข้อบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็น “เรื่อง การจัดตั้งโรงพักสินค้าสำหรับไปรษณีย์ภัณฑ์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม” เพื่อความเหมาะสมและง่ายต่อการสืบค้น ๔. ข้อสังเกตของฝ่ายเลขานุการฯ ฝ่ายเลขานุการฯ เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ๕. ข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัย ในการพิจารณาข้อหาเรื่องนี้ได้ตรวจสอบกฎหมายและเอกสารดังต่อไปนี้ พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร) พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒	

คำสั่ง

พระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความใน พระราชบัญญัติศุลกากรพุทธศักราช ๒๔๖๙ ประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๐๕/ ๒๕๕๓ เรื่อง พิธีการศุลกากรการนำเข้าและการส่งของออกทางไปรษณีย์ Universal Postal Convention และ Parcel Post Manual หนังสือรับรอง การจดทะเบียนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เรื่องเสร็จที่ ๓/๒๕๗๗ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช และแผนภูมิแสดงการไหลของงาน พัสดไปรษณีย์ระหว่างประเทศ

ในการพิจารณาเรื่องนี้มีผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง

พร้อมนี้ได้จัดทำบันทึกความเห็นที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) พิจารณาแล้ว ร่างหนังสือนำเสนอถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี อธิบดีกรมศุลกากร และบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด รวมทั้งแบบย่อความเห็น มาเพื่อพิจารณาลงนามด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

A-7

(นางสาวศิริพร เอี่ยมธงชัย)

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

๖ ตุลาคม ๒๕๕๔

82 2.

ମା ଗୁଣ 6826

เวียน ทัฬหาลมัทธรา (ทัฬหาลมัทธรา (พญกัณโณ))

โดยที่ นายเนวิน เป็นสมาชิกพรรคการเมืองและเป็นผู้ทำประโยชน์
เพื่อชาติและประชาชน มาตั้งแต่ครั้งสร้างพรรค กระทั่งวันที่ ๑๖ ส.ค. ๒๕๒๓.
๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๓ และตลอดมาจนปัจจุบันนี้ ทั้งในตำแหน่งสมาชิกพรรคและ
ในฐานะรัฐมนตรี
ได้มีผลงานดีเด่นมากมาย จวบจนวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๓ นายเนวิน
และครอบครัวและญาติพี่น้องได้เดินทางไปต่างประเทศเพื่อหลบภัยจาก
ความกลัวว่าในภายภาคหน้าจะได้อำนาจในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
นายเนวิน และครอบครัวได้หลบภัยมาอยู่ในประเทศ

๒. ผู้รับ
 ๗ ต. ๑๒ - ๒๕๖๓

สรุปข้อเท็จจริงและความเห็น

คำสั่ง

เรียน ท่านรองฯ

เมื่อไปลงบันทึก พบเห็นตัวกับดักเห็บขาว
ตามเขตรักษาพันธุ์ (ดงหัตถ์) ส่วนวัด กรมว่าไว้ใน
ดงเห็บขาว พบได้ประมาณ ๖ ตัว กับ ก.บ. ๕ ตัว และ
ในที่ดิน ๑๖ ไร่ ๑๐๐ ตารางวา

๑.๗

๑๕ ต.ค. ๕๖